

ВЪЛКЪ И ОВЧАРЪ.

(Басня).

На единъ овчаръ измрѣло цѣлото стадо отъ нѣ-
каква зла болестъ.

Научилъ се за това вълкътъ и нажаленъ оти-
шълъ при овчаря, па му рекълъ:

— Драги овчарко! Истина ли е, че ти е измрѣло
цѣлото стадо — онѣзи хубави овци, онѣзи тлъсти
агнета? Колко ми е жалко! Искамъ да заплача съ
кървави сълзи . . .

— Благодаря ти много за съжаленията! — от-
говорилъ овчарътъ. — Азъ виждамъ, че ти имашъ
милостиво сърце . . .

Овчарското куче, което лежало наблизу, се
обадило:

— Разбира се, той съжалева не за нашата за-
губа, а за туй, че нѣма вече какво да граби.

